

Editie  
2024

# Wijsheid voor generaties

52 levenswijsheden voor elke leeftijd door senioren met 4903 jaren levenservaring

**ORPEA**  
RESIDENTIES  
P E L C K M A N S















**87**  
jaar

Chris is geboren en getogen in Brugge als jongste knaap in een gezin van zeven kinderen. Zijn ouders hadden een boerderij en hun velden deden tijdens de oorlog dienst als kampplaats voor de soldaten. "Ik herinner me dat ik als jongen van zeven jaar drank moest brengen naar de soldaten en dat een soldaat zijn geweer naar mij richtte", vertelt hij daarover, "Achteraf bleek dat hij dit geweer aan het afstellen was en daarvoor door de loop heen moest kijken. Ik heb veel gezien tijdens de oorlog." In Frankrijk vond Chris de liefde van zijn leven. Hij vertelt: "We schreven eerst vele brieven naar elkaar en ik ging haar geregeld opzoeken

in Frankrijk. Daarvoor was ik tien uur lang onderweg met het openbaar vervoer en moest ik gans Parijs doorkruisen." Samen kregen ze een zoon. "Helaas heb ik veel te vroeg afscheid moeten nemen van mijn vrouw nadat ze vier jaar lang tegen kanker vocht", gaat hij verder. Chris toont een borduurwerkje van een roos aan zijn muur en legt uit "Dit heeft mijn vrouw geborduurd. De tekst die eronder staat, 'Où Dieu nous a plantés, il faut savoir fleurir', vind ik zo mooi." Zo probeerde Chris ook tijdens zijn carrière als opleidingsmanager het beste in mensen naar boven te halen.

## “ Daar waar God ons plant, moeten we kunnen bloeien.

CHRIS (°1936) – RESIDENTIE BOSCHART, DEURNE

M	12/2	D	13/2	W	14/2	D	15/2	V	16/2	Z	17/2	Z	18/2

### FEBRUARI



88  
jaar

## ‘Ik’ blijkt het belangrijkste woord van deze tijd te zijn. Maar ik ga nog steeds voor een leven van vriendschap en eenvoud.

VIKTOR (\*1935) – RESIDENTIE LUCIE LAMBERT, BUIZINGEN

Viktor groeide op als straatkind en toonde weinig interesse voor school. “Het mooie aan die tijd was vooral dat je onbezorgd op straat kon spelen”, vertelt hij, “Ik was een echte bengel, de Ciske de Rat van mijn omgeving. Aan schoolgaan had ik geen boodschap. Een beeld dat me nog altijd bijblijft, is als de brouwers met paard en kar het bier aan de cafés leverden. Als hun werk erop zat, speelden we met alle vriendjes op de kar. Een fantastisch leven van eenvoud en

vriendschap.”

Viktor gaat verder: “Vanaf mijn veertien jaar werd ik opgeleid als glasblazer. Ik blies letterreclame voor bakkers en moest ook de kleurstof in de buizen verwerken. Na een tijdje bezorgde dit me de nodige gezondheidsproblemen. Het was nog de tijd dat de bazen losse handjes hadden. Hun ongenoegen blusten ze vaak met een flinke rammeling.”



M

26/2

D

27/2

W

28/2

D

29/2

V

1/3

Z

2/3

Z

3/3

FEBRUARI - MAART



**89**  
jaar

Haar voornaam ontleenden de ouders van Anna-Marie aan haar twee oudere zusjes die bij de geboorte overleden: Anna en Maria. Anna-Marie maakte de Tweede Wereldoorlog mee en dat liet een grote indruk na. Haar ouders hebben veel moeten laten om hun kinderen eten te geven. Anna-Marie bleef ongehuwd en woonde haar hele leven bij haar ouders. Ze heeft wel liefde gekend, maar nooit de ware. Als kind ging ze graag naar de Burgersjeugd, een jeugdbeweging in het Gentse. Ze volgde een opleiding tot verpleegster en deed dat heel graag. Nadat ze haar diploma behaalde, ging ze aan de

slag in het UZ Gent op de afdeling Cardiologie en later op de dienst Orthopedie. Vijf jaar voor ze de gerechtigde pensioensleeftijd behaalde, moest Anna-Marie noodgedwongen stoppen met werken om haar ouders te verzorgen. Na hun overlijden verhuisde ze naar een flat, ook in het Gentse. Daar vertoefde ze 25 jaar. Ze ging bovendien opnieuw aan het werk als zelfstandig boekhoudster in Sint-Niklaas. Vandaag is Anna-Marie 89 jaar en rijdt ze nog steeds met de wagen! Begin 2022 verhuisde ze naar residentie Panhuys Park. Een vriendin die samen met haar verpleegkunde studeerde, woonde er ook.

## “ Verpleging, ik deed dat heel graag.

ANNA-MARIE (°1934) – RESIDENTIE PANHUYS PARK, DESTELBERGEN

M	4/3	D	5/3	W	6/3	D	7/3	V	8/3	Z	9/3	Z	10/3

**MAART**





90  
jaar

## Oordeel nooit over iemand. Je weet niet wat hem of haar beweegt.

PIERRE (°1933) – RESIDENTIE GRANGE DES CHAMPS, BRAINE L'ALLEUD

In 1933 werd Pierre samen met zijn tweelingzus geboren als jongsten van zeven kinderen. Hij volgde middelbaar onderwijs aan het Sint-Michielscollege in Brussel en studeerde daarna voor burgerlijk ingenieur in Leuven. Na zijn opleiding veranderde hij regelmatig van werk en uiteindelijk werd hij zelfstandig managementconsultant. Zijn carrière eindigde deed Pierre in de medische wereld. Hij hielp namelijk bij

het opstellen van kwaliteitssystemen voor veertien klinisch-biologische laboratoria.

Het is niet moeilijk voor Pierre om een bepaalde herinnering op te roepen en hij vertelt ons meteen over zijn verloving. In die tijd, tot de huwelijksnacht, waren vrouwen een mysterie voor jongens... Hij trouwde in 1958 en toen ontdekte hij pas wat een vrouw was.



M

25/3

D

26/3

W

27/3

D

28/3

V

29/3

Z

30/3

Z

31/3

MAART





“In mijn jeugd, vlak na de oorlog, was ik ondeugend”, steekt Jean-Claude van wal, “Volgens mijn moeder was ik zelfs onuitstaanbaar!” Hij ging naar school en volgde daarnaast avondlessen om fabriekingenieur te worden in een groot bedrijf in Lille. Maar er zat een kink in de kabel. Jean-Claude vertelt: “Natuurlijk werd ik, net als zoveel anderen, in 1962 meteen opgeroepen voor het Algerijnse leger voor mijn militaire dienst in een gevechtscamp, wat de ergste en pijnlijkste herinnering van mijn leven was.” Algemene cultuur, schilderkunst, geschiedenis,

muziek en vooral klassieke muziek en natuurkunde zijn altijd Jean-Claudes passies geweest. “En het blijft mijn rode draad”, zegt hij. Vandaag verblijft hij in residentie Sérénité en daarover wil hij het volgende kwijt: “Ik heb een oprecht respect en diepe dankbaarheid voor de goede tijden die ik heb doorgebracht met het personeel, vooral ‘s nachts als ik niet slaap, die met al hun tederheid niet aarzelen om naar me te luisteren en me over hun avonturen te vertellen.”

**81**  
jaar

“**Het enige wat we na een lang leven nog hebben, is de liefde van onze dierbaren.**”

JEAN-CLAUDE (\*1942) – RESIDENTIE SÉRÉNITÉ, KOMEN-WAASTEN

M	8/4	D	9/4	W	10/4	D	11/4	V	12/4	Z	13/4	Z	14/4

**APRIL**









84  
jaar

## Geniet van het leven en help degenen die minder geluk hebben dan jijzelf.



MARIE-ANNE (°1939) – RESIDENTIE BELLE EPOQUE, KNOKKE

Marie-Anne werd geboren op 10 november 1939. Net zoals haar vader wilde ze graag iets in de geneeskunde doen. Toen ze achttien jaar oud was, ging ze voor het eerst naar een academische instelling waar ze haar man leerde kennen. Hij was tandarts. Op haar twintigste stapten ze in het huwelijksbootje. Marie-Anne heeft haar man steeds in de praktijk geholpen. Ze was ook jaren voorzitter van Blindenzorg Licht en Liefde.

Toen ze 51 jaar oud was, overleed Marie-Anne's echtgenoot veel te vroeg aan ALS. Ze vertelt: "Op zijn begrafenis zat de kerk voornamelijk vol met blinde mensen om mij te steunen. Ik was zeer geliefd, maar ik had ook veel liefde voor hen. Daarnaast was ik lid van het bestuur van Lovie, een vereniging voor mensen met een verstandelijke handicap. Ik ben altijd geïnteresseerd in het helpen van mensen die niet veel geluk hebben."



M

13/5

D

14/5

W

15/5

D

16/5

V

17/5

Z

18/5

Z

19/5

MEI



86  
jaar

**“ Laat je niet beïnvloeden en ga altijd recht door zee. Je kan niet voor iedereen goed doen.”**

HERMAN (°1937) – RESIDENTIE DE BOTTELARIJ, KORTEMARK

Herman groeide op in Heist samen met zijn twee zussen. Hij studeerde aan de hotelschool van Oostende en deed vanaf zijn veertiende vakantiewerk als kelner. Op zijn achttiende ging hij aan de slag als maître d'hôtel op de boot van de Compagnie Maritime Belge die van Antwerpen naar Congo voer. Na de onafhankelijkheid van Congo zette hij zijn carrière verder als kelner in Knokke, vervolgens

als vertegenwoordiger en tot slot als checker op de ferryboot in Zeebrugge. Daarnaast gaf Herman les in hondenscholen.

Over de oorlogsjaren vertelt Herman het volgende: “Ik zag een leerling van de school de ruit van de leraar uitslaan, omdat die zijn vader liet executeren door de Duitsers. Mijn vader kwam voorbij met de fiets en nam me vlug mee, want ik mocht dit conflict niet zien.”

M	20/5	D	21/5	W	22/5	D	23/5	V	24/5	Z	25/5	Z	26/5

MEI





89  
jaar

“

## Wees niet zo bang voor alles, blijf rustig, alles komt goed.

LOUISE (°1934) – RESIDENTIE JUSTUS LIPSIUS, OVERIJSE

Louise nam op veertigjarige leeftijd een kruidenierswinkel over. Ze kende de winkel al omdat ze er groenten en fruit leverde tijdens haar voorgaande job. Toen de eigenaars de winkel overlieten, greep Louise haar kans om een eigen zaak te beginnen. De winkel runnen deed ze ontzettend graag. Je dromen najagen vindt ze dan ook heel belangrijk. Ze vertelt: “Ik heb steeds veel aan mijn moeder en schoonmoeder gehad. Ze hielpen mij met alles. Ik blijf hen dan ook eeuwig dankbaar. Ik heb bovendien een geweldige dochter die alles voor mij doet, net zoals ik dat

vroeger voor haar deed.”

“Na de oorlog werden vrouwen die een relatie hadden met een Duitser kaalgeschoren om hen te straffen voor hun verraad. Dat is mij steeds bijgebleven”, vertelt Louise over haar kindertijd, “Mijn zus was veel wilder en moeilijker dan ik. Zo ging ze soms na school gewoon bij iemand thuis spelen zonder mijn ouders te verwittigen. Ze kwam dan veel te laat thuis en mijn moeder was ongerust. Als straf mocht ze dan even niet meer binnenkomen in huis. Ik had dan compassie met haar.”

M	3/6	D	4/6	W	5/6	D	6/6	V	7/6	Z	8/6	Z	9/6
<b>JUNI</b>													

# Wees dankbaar voor elke dag die je krijgt! ”

## MARIA (°1933) – RESIDENTIE RUBENS, MORTSEL

Sinds haar man in 2019 overleed, gaat Maria als weduwe door het leven. Ze spreekt met veel lof over echtgenoot. Zij leerden elkaar kennen op een bal in Puurs. Het was liefde op het eerste gezicht! Door de jaren heen heeft het koppel nooit ruzie gemaakt. Maria vertelt dat haar man heel lief en zacht was. Samen kregen ze een zoon en een dochter die voor vier kleinkinderen zorgden. Daar is Maria ontzettend fier op!

Maria maakte niet één, maar zelfs twee overstromingen mee: in 1953 en 1976. Die herinnert ze zich nog levendig: "Koning Boudewijn kwam toen naar Ruisbroek om de slachtoffers een hart onder de

riem te steken." Maria had veel tantes en nonkels en die woonden bijna allemaal in dezelfde straat tijdens haar jeugd. Ze denkt met veel liefde terug aan haar peter bij wie ze regelmatig binnensprong. Ze gingen dan in de woonkamer aan de Leuvense stoof zitten waar Maria graag haar voeten bovenop legde. Maria luistert graag naar het liedje *Herinneringen aan zoveel mooie dingen* van Marva. Ze heeft het gevoel dat dit nummer over haar eigen leven gaat. Maria heeft naar eigen zeggen een prachtig leven gehad, maar is ook heel dankbaar voor elke dag die ze nog krijgt. Wanneer ze in bed kruipt, doet ze een dankgebedje aan de Heer.



M	10/6	D	11/6	W	12/6	D	13/6	V	14/6	Z	15/6	Z	16/6
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

JUNI



**72**  
jaar

Francine werd in 1951 geboren in Namen. Ze studeerde secretariaatswetenschappen en talen in Brussel. Haar vader had graag gewild dat ze bij hem in de boekhouding aan de slag zou gaan, maar dat wilde ze niet. Na haar studies bleef ze bij haar ouders wonen. Ze ontmoette haar toekomstige man, met wie ze op 22-jarige leeftijd trouwde - hij was 18! - om haar ouders te verlaten. Uit dit huwelijk kwamen twee kinderen voort: een dochter en een zoon. Na zes jaar scheidde Francine en haar echtgenoot. Daarna werkte ze 25 jaar in de studentenhuysvesting in Louvain-la-Neuve en daar ontmoette ze haar tweede man. Omdat ze niet voor dezelfde

werkgever als haar man kon werken en omdat geneeskunde haar altijd aantrok, ging ze aan de slag in het operatiekwartier van het Brugmannziekenhuis in Schaarbeek. Twaalf jaar later raakte ze echter betrokken bij een auto-ongeluk. Dat betekende het einde van haar carrière.

In haar vrije tijd ging Francine naar de jeugdbeweging. Ze doorliep alle verschillende stadia: van kapoen tot gids. Waar ze echt van genoot, waren de wandelingen in het bos en het observeren van insecten, wormen, ... Ook van borduren en breien krijgt Francine een glimlach op het gezicht!

**“ Moedig communicatie met je naasten altijd aan en wees anderen van dienst.**

FRANCINE (°1951), RESIDENTIE GRANGE DES CHAMPS, BRAINE L'ALLEUD

M	17/6	D	18/6	W	19/6	D	20/6	V	21/6	Z	22/6	Z	23/6

**JUNI**



184  
jaar

## De vrouw heeft het laatste woord en de buidel met geld.

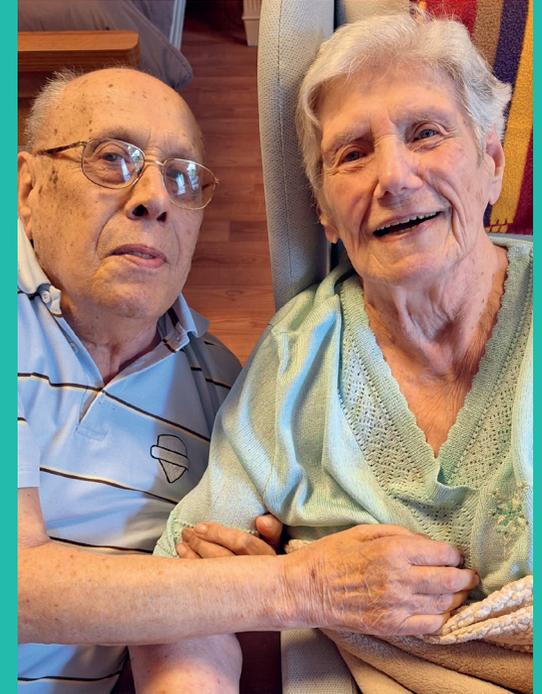


OSCAR (°1931) & JEANNE (°1931) – RESIDENTIE LUCIE LAMBERT, BUIZINGEN

“We zijn altijd buren geweest, maar spraken niet met elkaar”, vertellen Oscar en Jeanne. Toch sprong de vonk op een bepaald moment over. Voor ze trouwden, werkte Oscar als loodgieter in brouwerijen en cafés. Oscar haalt herinneringen op: “Het was een fantastische tijd. Ik ontmoette enorm veel mooie vrouwen!” [lacht] Jeanne grijpt in: “Pas op, he. dat gaat hier allemaal vermeld worden!” [lacht] “Toen we trouwden, openden we samen met mijn ouders een nieuwkuis in Sint-Gillis. Gedurende achttien jaar was het een echte familiezaak. Daarna werkte Oscar tot zijn pensioen als postbode.”

Oscar gaat verder: “Zo zie je maar. Ook in die tijd was ik van alle stielen thuis. Ik kon op vervroegd pensioen

gaan omdat ik al sinds mijn dertien jaar werkte. Werk op overschot. Ik stond altijd mijn loon af, maar had altijd geld. Tja, postbodes in die tijd...” Jeanne vertelt: “Ik werkte samen met mijn ouders verder in de wasserette. We stonden ook vaak op de markt. Door gezondheidsproblemen ben ik vroegtijdig moeten stoppen. Onze manier van genieten was werken en rusten. Uitgaan interesseerde ons niet. Familiewaarden droegen wij hoog in het vaandel. We waren altijd omringd door familie. Inmiddels zijn we 70 jaar gehuwd en houden we nog altijd enorm veel van elkaar. Vertrouwen is hiervoor de basis, een stevige basis. Nooit is er bij ons een scheef woord gevallen.”



M

1/7

D

2/7

W

3/7

D

4/7

V

5/7

Z

6/7

Z

7/7

JULI



**76**  
jaar

Patrick en zijn echtgenote Micheline zijn allebei 76 jaar jong en afkomstig uit Gent. Ze hebben een dochter en een kleinzoon. Patrick is een echte fiere Gentenaar en draagt het motto 'Nie pleue en ni neut' hoog in het vaandel. Hij volgde les aan het Atheneum op de Voskenslaan en aan de Ottogracht en studeerde af in de richting AI Boekhouden & Administratie.

Hij was zeventien jaar oud toen hij zijn echtgenote op de tram ontmoette. Het was voor hem liefde op het eerste gezicht. Na wat geduld uit te oefenen, zwichtte ze uiteindelijk

voor zijn charmes. Het koppel trouwde in 1969. Daarna volgde een mooie dochter, Petra. Patrick was Financial Controller bij Cargill. Hij stond aan het hoofd van de boekhouding en de administratie, een belangrijke functie met veel verantwoordelijkheden. Hij reisde hiervoor de wereld rond: Amerika, Nieuw-Zeeland, Afrika, Australië, ... Hij werkte bij Cargill tot aan zijn welverdiende pensioen. Zijn hobby was modeltreinen bouwen en verzamelen. Hij heeft ook een hele tijd gedichten geschreven die hij publiceerde op sociale media.

“ **Nie pleue en ni neut.**

PATRICK [°1947] – RESIDENTIE PANHUYS PARK, DESTELBERGEN

M	8/7	D	9/7	W	10/7	D	11/7	V	12/7	Z	13/7	Z	14/7

**JULI**



**81**  
jaar

**“ Er is geen gunstige wind voor degenen die niet weten in welke haven ze willen aankomen.**

IRÈNE (°1942) – RESIDENTIE MONT SAINT ROCH, NIJVEL

In 1942 zag Irène het levenslicht. Haar naam is Grieks voor 'vrede'. Nadat ze een tijdje in Limburg hadden gewoond, verhuisde haar gezin naar Luik waar Irène Frans leerde. Dankzij haar harde werk eindigde ze in de lagere school als beste van haar klas. Maar daar bleef het niet bij. Na een regentaat werkte Irène als gastvrouw-tolk in het Brusselse Congrespaleis tijdens de militaire dienst van haar toekomstige man. Als moeder van vier jongens is haar gezin altijd haar prioriteit geweest. Drie jaar lang wijdde ze zich aan

haar jongste, Benjamin, die aan een slepende ziekte leed. Irène en Benjamin hadden een uitzonderlijke band. Ze konden over alles praten! Toen Benjamin zijn laatste liefdevolle blik wierp wanneer hij achttien jaar oud was, was alles gezegd. Er was een ongelooflijk vertrouwen tussen Irène en haar zoon en een onmetelijke, onvoorwaardelijke liefde. Irènes ogen stralen liefde uit, vooral als ze vertelt over de man die ze in de residentie heeft ontmoet en met wie ze van plan is om naar haar thuisland Hongarije te reizen.

M	15/7	D	16/7	W	17/7	D	18/7	V	19/7	Z	20/7	Z	21/7
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....	.....

**JULI**

79  
jaar

## Je moet iedereen respecteren. Er zijn goede en slechte mensen aan beide kanten.



BÉATRICE (°1944) – RESIDENTIE SÉRÉNITÉ, KOMEN-WAAST

Béatrice werd in 1944 geboren als derde van vijf kinderen. Haar moeder was een Vlaamse, haar vader een Waal. Tijdens de Tweede Wereldoorlog verhuisde het gezin naar Frankrijk. Daar vertelt Béatrice dit over: "Mijn ouders ontvluchtten België toen mijn moeder zwanger was van mij, verdreven door de Duitsers. Ze staken België en een deel van Frankrijk te voet

over om onderdak te vinden bij een van mijn vaders broers. Toen ze hun bestemming bereikten, braken de vliezen van mijn moeder en beviel ze van mij, verborgen in het gras. Ik heb mijn leven te danken aan twee Duitsers die ons veilig achterlieten. Ik kan ze nooit genoeg bedanken."



M

22/7

D

23/7

W

24/7

D

25/7

V

26/7

Z

27/7

Z

28/7

JULI



**92**  
jaar

Jean bracht zijn kindertijd en schooljaren in Luik door. Hij behaalde er een diploma in de geografische wetenschappen. Over zijn gezin vertelt hij zelf het volgende: "Ik ben 63 jaar getrouwd geweest en samen met mijn echtgenote heb ik twee kinderen: Daniel en Anne. Na mijn legerdienst gaf ik les in Congo en Ivoorkust als UNESCO-expert. De geboorte van mijn dochter, die het moeilijk had, veranderde

de loop van mijn carrière en deed me terugkeren naar België."

"Ik was universiteitsassistent en eindigde mijn carrière in Italië op een Europese school", gaat Jean verder, "Ik werd geraakt door de onafhankelijkheid van Congo en de kolonisatie. Ik leerde Engels tijdens de oorlog omdat er een Amerikaanse artilleriesectie naast me was. Ik was gepassioneerd door fietsen."



## Niet meteen te veel willen.

JEAN (°1931) – RESIDENTIE SAINT-FRANÇOIS, SINT-NICOLAS

M	29/7	D	30/7	W	31/7	D	1/8	V	2/8	Z	3/8	Z	4/8

**JULI - AUGUSTUS**



## Zuinig zijn en veel sparen, dat heb ik van thuis uit gezien. Op die manier heb ik iets kunnen kopen.

100  
jaar

MARIA (°1923) – RESIDENTIE HARDOY, ARDOOIE

Maria is geboren en getogen in Ardoonie. Ze komt uit een gezin van vier kinderen en is de enige dochter. Ze liep school in de Heilige Kindsheid, ook in Ardoonie. Zelf noemt ze het 'de naaischool'. Haar moeder zei altijd: "Ik kan niet naaien, maar mijn dochter moet dat kunnen". Dus begon Maria na drie jaar opleiding als zelfstandig naaister. Toen ze 27 jaar oud was, trouwde ze met haar man Marcel. Samen hebben ze een dochter, Mireille, die met haar echtgenoot Geert jarenlang De Karmeliet in Brugge uitbaatte. Maria heeft daar altijd de retouches gedaan. Vandaag naait ze nog altijd de knopen aan.

Maria was en is een bezige bij. "Vrije tijd? Dat heb ik niet, ik ben altijd bezig", zegt ze. Zo legt ze graag puzzels en breidt ze graag. "De zee, die heb ik veel gezien, hoor", vertelt ze. Maar reizen, dat is toch Maria's ding niet. Ze koestert enkele dierbare herinneringen. Zo kocht ze op 38-jarige leeftijd haar eerste tv. De burens kwamen dan langs om gezellig samen een film te kijken. Ook het verlies van haar broer André staat in Maria's geheugen gegrift. Hij stierf in de oorlog op twintigjarige leeftijd vlak bij Carcassonne.

M

5/8

D

6/8

W

7/8

D

8/8

V

9/8

Z

10/8

Z

11/8

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

AUGUSTUS

90  
jaar

# Blijf steeds beleefd en laat het vechten achterwege. Je hoort of ziet tegenwoordig niets anders meer op de televisie.

ODETTE (°1933) – RESIDENTIE JAMES ENSOR, OOSTENDE

Odette is een geboren en getogen Oostende. Ze woonde er haar ganse leven, behalve tijdens de Tweede Wereldoorlog. Op haar vijfde trok ze samen met haar moeder haar vader achterna naar Engeland. Eenmaal daar aangekomen, vernamen ze dat haar vader echter naar Frankrijk en later naar Spanje was weggevoerd. Gedurende zes maanden verbleven Odette en haar moeder in Londen. Ze herinnert zich de bombardementen nog goed. Na die zes maanden verhuisden ze naar Wales waar ze verder gelukkig

gespaard bleven van de oorlog. Pas op haar twaalfde keerde ze terug naar België en dat in een vliegtuigje zonder stoelen, allen dicht bij elkaar op de grond. Eindelijk zag ze haar vader terug. Odette ging tot haar negentiende naar school. In 1961 trad ze in het huwelijk met haar echtgenoot en hielp ze hem met de administratie van zijn garage en benzinstation. Kinderen kreeg het koppel niet. Odette hield van tennissen, een hobby die ze tot haar zeventigste met veel plezier uitoefende.



M

12/8

D

13/8

W

14/8

D

15/8

V

16/8

Z

17/8

Z

18/8

AUGUSTUS



**87**  
jaar

Marie-Thérèse kwam in 1936 ter wereld in Vilvoorde als middelste van vijf meisjes. Ze ging naar school totdat ze veertien jaar oud was en daarna werkte ze 40 jaar lang in de koekjesfabriek van Delacre. Liever ging ze langer naar school, maar daar zegt ze zelf het volgende over: “Er werd verwacht dat je meehielp in het gezin en mee zorgde voor het globale inkomen.” Hoewel Marie-Thérèse zich eigenlijk te jong en te onervaren voelde

voor het gezinsleven, trad ze op achttienjarige leeftijd in het huwelijksbootje. Samen met haar echtgenoot kreeg ze een dochter. De covidperiode had een enorme impact op Marie-Thérèse. Ze houdt immers van mensen om zich heen, maar de pandemie stak daar een stokje voor. Toch staat ze zeer positief in het leven. Marie-Thérèse voelt zich goed in residentie Beaulieu waar ze sinds 2021 verblijft. Ze is er erg graag gezien.

“ **Bepaal vooral je eigen levensweg en geniet van het leven.** ”

MARIE-THÉRÈSE (°1936) – RESIDENTIE BEAULIEU, VILVOORDE

M	19/8	D	20/8	W	21/8	D	22/8	V	23/8	Z	24/8	Z	25/8

**AUGUSTUS**



# “ Leef en laat leven.

75  
jaar

MONIQUE (°1948) – RESIDENTIE DE HOEF, HULSHOUT

Monique is twee keer getrouwd. Toen ze voor het eerst in het huwelijk trad, vond ze zichzelf te jong en daardoor liep de relatie naar eigen zeggen op de klippen. Ze heeft twee kinderen: een zoon en een dochter. Toen ze 25 jaar oud was, sloeg het noodlot toe en overleed haar zevenjarige zoon tijdens een vakantie in Spanje. Hij verdronk in het zwembad. De

gebeurtenis had een zeer grote impact op haar leven. “Zoiets vergeet je nooit meer”, zegt Monique. Met haar dochter heeft ze nog elke dag contact. Tot slot wil Monique dit nog meegeven: “Jongeren van nu moeten blijven studeren voor een goede toekomst. Dat is heel belangrijk. En je moet genieten van het leven.”

M	26/8	D	27/8	W	28/8	D	29/8	V	30/8	Z	31/8	Z	1/9

**AUGUSTUS - SEPTEMBER**

# Wees moedig. ”

MARIE-JEANNE (°1938) – RESIDENTIE JEAN DE NIVELLES, NIJVEL

In 1961 trouwde Marie-Jeanne met Raoul Cauvin, een beroemde Belgische stripscenarist. Cauvin was de geestelijke vader van avonturenreeksen *Les tuniques bleues* en *Sammy* en komische series als *Les femmes en blanc*, *Pierre Tombal* en *L'agent 212*. Over haar echtgenoot vertelt Marie-Jeanne het volgende: "Mijn man was vrolijk met een reusachtig gevoel voor humor. Hij maakte altijd grapjes. Het was een beetje een contrast met mijn sullige, verlegen karakter." "Mijn man kreeg zijn inspiratie door met mensen te praten", gaat Marie-Jeanne verder, "Een praatje leverde ideeën in overvloed op voor zijn scripts. Hij schreef thuis, terwijl ik naaide of romans las. Hij liet me

zijn schetsen lezen en zag meteen aan mijn gezicht of ze geschikt waren. Hij gaf me niet graag een script met alleen tekst. Hij voegde er graag zijn kleine tekeningen aan toe. Op die manier had de ontwerper een duidelijker idee. We hebben een zoon, we hebben een gelukkig leven gehad vol mooie reizen. We hebben ons 50-jarig huwelijk kunnen vieren." Marie-Jeanne sluit af als volgt: "Als ik één advies mag geven aan de jongere generatie: wees moedig. Onderneem de studies die je wilt zonder jezelf te onderschatten. Ik kan dat zeggen, omdat ik een luie student was en ik heb een klein beetje spijt in dat opzicht."



M

2/9

D

3/9

W

4/9

D

5/9

V

6/9

Z

7/9

Z

8/9

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

SEPTEMBER





**76**  
jaar

Chris was alleenstaande zonder kinderen en heeft 45 jaar gewerkt als bediende in kledingzaak Princess. Ze ging er op zeventienjarige leeftijd aan de slag na een opleiding snit en naad. Chris stond in voor de aankoop en verkoop en de aankleding van etalage. Zij had een heel goede band met haar werkgever en reisde regelmatig voor haar werk. Daardoor heeft ze veel van de wereld gezien. Tot op heden heeft Chris nog steeds een goede band met haar vroegere werkgever en de kledingzaak is intussen zelfs al aan de vierde generatie toe. Chris heeft een zware periode doorstaan

doordat ze op tien weken tijd haar beide ouders verloor. Toch probeert ze om altijd positief te blijven. Vroeger hield zich vaak bezig met handwerk en het lezen van boeken, nog voor de televisie uitkwam. Sinds 1991 lijdt Chris echter aan multiple sclerose, een spierziekte. Het begon met een slepend been en na vele onderzoeken kwam de specialist tot een diagnose. In die tijd was er echter veel sprake van kanker. Toen Chris de diagnose MS kreeg, was er ergens een opluchting dat het geen kanker was.

**“ Blijf in elke situatie vriendelijk en vooral eerlijk, want daar bereik je het meeste mee. ”**

CHRIS (°1947) – RESIDENTIE TER EYKE, EDEGEM

M	16/9	D	17/9	W	18/9	D	19/9	V	20/9	Z	21/9	Z	22/9

**SEPTEMBER**



“ Geef wat minder geld uit en spaar voor later.  
Er zijn rare tijden op komst.

90  
jaar

LAURETTE (\*1933) – RESIDENTIE HARDOY, ARDOOIE

Laurette groeide samen met haar jongere zus Odette op in Rumbeke als dochter van een aardappelhandelaar en een huisvrouw. Tot haar twaalfde ging ze naar school in haar geboortedorp. Daarna volgde ze zes jaar internaat in Bosvoorde. De belangrijkste vakken waren boekhouding en Frans. Haar ouders vonden het immers belangrijk dat hun kinderen meerdere talen machtig waren. Om de zes weken haalde Laurettes vader haar met de auto op en

bracht ze enkele dagen thuis door. Haar man leerde Laurette kennen in het uitgaansleven. Trouwen deden ze toen ze 21 jaar oud was. Samen kregen ze vier kinderen. Laurette werkte nog enkele jaren bij haar ouders. Nadien werd ze huisvrouw. Haar echtgenoot werkte in een groothandel voor textiel. Op zondag gingen ze vaak met de tram richting Brussel. Daar heeft Laurette veel mooie herinnering aan. Ook naar de radio luisteren vond ze geweldig.

M

23/9

D

24/9

W

25/9

D

26/9

V

27/9

Z

28/9

Z

29/9

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

SEPTEMBER

175  
jaar

## Jongeren die een hart hebben voor oudere mensen: ga in de zorg werken. Jullie zijn zo belangrijk!

ROGER (°1934) & GEORGETTE (°1937) – RESIDENTIE JUSTUS LIPSIUS, OVERIJSE

Georgette vertelt: “Wij zijn getrouwd in 1961. Waar we gingen, gingen we met twee. Voor onze huwelijksreis zijn we met de fiets van Overijse naar Scherpenheuvel gereden en lieten we een kaarsje branden. Achteraf reden we naar de likdreef in Averbode om een ijsje te gaan eten.” Georgette kon naar eigen zeggen de dag erna niet meer uit de voeten, omdat ze zo stijf was! “De periode uit ons leven met de grootste impact,

was zeker de oorlog. Ik herinner me nog dat de vliegtuigen over ons huis vlogen. Soms kwamen de soldaten aan huis en gaven ze mij chocolade. Dit had mijn moeder niet graag”, vertelt Georgette. Roger vult aan: “Na al die jaren hebben de mensen nog niets bijgeleerd. Nog steeds voeren ze oorlog. Ze zeiden: “Nooit meer oorlog!” Maar mensen zijn hardleers en beginnen telkens opnieuw.”



M

30/9

D

1/10

W

2/10

D

3/10

V

4/10

Z

5/10

Z

6/10

SEPTEMBER - OKTOBER



**47**  
jaar

Isabelle zag het levenslicht op 30 juni 1976 in Schaarbeek. Ze is een van de jongere bewoners in de residenties van Orpea. Op haar 21<sup>ste</sup> studeerde ze af als bedrijfstolk en ging ze meteen aan de slag als directiesecretaresse. Slechts acht maanden later werd Isabelle helaas ziek. De diagnose luidde gegeneraliseerde dystonie, een spierziekte. Desondanks bleef ze niet bij de pakken zitten! Isabelle is een moedige dame die elke dag met vernieuwde energie het

leven tegemoet treedt. Eerlijkheid en vriendschap zijn heel belangrijke waarden voor Isabelle. Ze is dan ook erg empathisch naar anderen toe. Het gelukkigst was ze toen ze getrouwd was. Samen met haar man ging ze een paar keer naar zee en daar heeft ze bijzondere herinneringen aan. Helaas overleed haar man veel te vroeg. Isabelle weet wat pijn en verdriet is.

**“ Leef in het nu! Geniet van elke dag zonder te ver vooruit te kijken. Geniet van de kleine dingen. Het grote zit in het kleine!**

ISABELLE (°1976) – RESIDENTIE BEAULIEU, VILVOORDE

M	7/10	D	8/10	W	9/10	D	10/10	V	11/10	Z	12/10	Z	13/10

**OKTOBER**



93  
jaar

“  
**Leer een goede stiel.  
Zorg goed voor jezelf zodat je gezond blijft.**

ROBERT (°1930) – RESIDENTIE BOSCHART, DEURNE

In 1930 werd Robert geboren te Merksem. Tijdens de Tweede Wereldoorlog woonde hij samen met zijn moeder en zus in een achterhuis. Zijn vader was krijgsgevangene in Duitsland. Na de oorlog ging hij samen met zijn vader aan de slag in de bouw. Robert was een harde werker. In 1953 trouwde hij met zijn echtgenote met wie hij drie prachtige zonen kreeg. De oorlog van 1940-1945 zal Robert nooit ofte nimmer vergeten. Wanneer er soldaten in de buurt waren,

was hij zeer angstig. Meerdere keren moesten ze schuilen en hoorde hij schoten bij de burens, waar mensen geliquideerd werden. Tijdens de oorlog spijbelde hij veel, want hij wilde liever werken. Op zijn veertiende ging Robert aan de slag, omdat er anders geen brood op de plank kwam. Tijdens zijn vrije tijd hing hij met zijn vrienden rond op straat en haalden ze kattenkwaad uit. Robert was steeds te vinden voor avontuur zoals bergbeklimmen of parachutespringen.

M	14/10	D	15/10	W	16/10	D	17/10	V	18/10	Z	19/10	Z	20/10

**OKTOBER**

88  
jaar

## Men moet hard kunnen werken om te kunnen hebben wat men wil in het leven.

JANINE (°1935) – RESIDENTIE SÉRÉNITÉ, KOMEN-WAAST

Janine werd geboren in 1935. Ze had drie broers en een zus, met wie ze altijd op goede voet stond. Haar ouders waren tuinbouwers. Ze had een gelukkige maar moeilijke jeugd waarin ze moest helpen op het land. Zelf vertelt ze dit: "Ik ging tot mijn veertiende naar school. Daarna moest ik mijn ouders, die

tuinbouwers waren, helpen in de bloemenvelden. Ik woonde thuis tot ik op 24-jarige leeftijd trouwde. Mijn man en ik namen een bloemenbedrijf over dat we 45 jaar lang runden. Toen ik met pensioen ging, bleef ik mijn kinderen helpen in de winkel en reed ik elke dag van Verlinghem naar Roubaix."



M

21/10

D

22/10

W

23/10

D

24/10

V

25/10

Z

26/10

Z

27/10

OKTOBER



85  
jaar

## Wees lief voor elkaar!

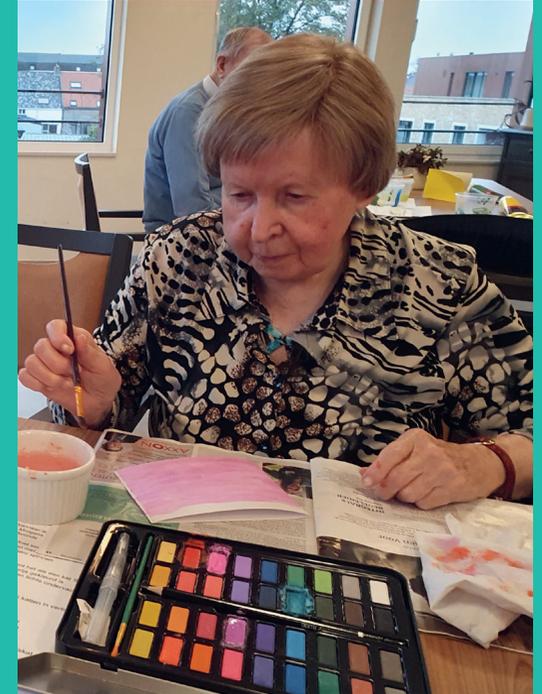


MARIE-JOSÉ (°1938) – RESIDENTIE DE BOTTELARIJ, KORTEMARK

Samen het haar zus, die acht jaar ouder was, woonde Marie-José in Torhout. Haar zus was heel zorgzaam. Ze nam haar mee naar school en ze fietsen samen vaak naar het kasteel van Wijnendale. Ze vertelt: “Ik heb één jaar naaischool gevolgd en ging dan werken als stikster in een atelier van herenhemden. Toen mijn man als leraar houtbewerking les gaf in Westende, was ik naaister in Zon en Zee, een revalidatiecentrum

voor kinderen.”

Marie-José gaat verder: “Vroeger reed ik met mijn vriendin, die geen kinderen en geen auto had, met de bus naar Kortrijk en naar verschillende plaatsen aan de kust. Op zondagavond na een uitstap luisterden wij samen naar *Vragen staat vrij* op Radio2 met de warme stem van Lutgart Simoens.”



M

4/11

D

5/11

W

6/11

D

7/11

V

8/11

Z

9/11

Z

10/11

NOVEMBER





95  
jaar

Léona is geboren in 1928 in Ougrée. Over haar jeugd vertelt ze dit: “Mijn ouders waren conciërges op het Château de Sclessin, net achter de Standard. We woonden in een van de bijgebouwen van het kasteel, waar schapen liepen en een tennisbaan was. We hadden een radio in de eetkamer. Als kind zetten we een ladder tegen de muur om naar voetbalwedstrijden te kijken.” Maar Léona maakte ook de Tweede Wereldoorlog mee. “Ik ben getekend door

de oorlog”, zegt ze, “Ik was toen twaalf jaar oud. We gingen naar het platteland om boter te halen.” Later nam ze de Groene Tram naar de handelsschool in Hazinelle. Trouwen deed Léona met Luc. Samen met haar echtgenoot kreeg ze een zoon, Alain, die hen kleinkinderen schonk en die kleinkinderen schonken hen op hun beurt achterkleinkinderen. De Noordzee ligt Léona nog steeds nauw aan het hart en geeft haar het ultieme vakantiegevoel.

## “ Jonge mensen, als je de kans krijgt, studeer dan.

LÉONA (°1928) – RESIDENTIE SAINT-FRANÇOIS, SAINT-NICOLAS

M	18/11	D	19/11	W	20/11	D	21/11	V	22/11	Z	23/11	Z	24/11

**NOVEMBER**



98  
jaar

# Kijk niet teveel naar de jongens, want dan word je in verleiding gebracht. En blij jezelf!

SIMONNE (°1925) – RESIDENTIE TER EYKE, EDEGEM

Simonne is enig kind. Haar mama was huisvrouw, haar papa was reder en had vijf schepen. In 1948 trad Simonne in het huwelijk met René, een bankbediende. Samen kregen ze twee dochters: Machteld en Reinhilde. Simonne stond in voor het huishouden, maar hield er ook hobby's op na: naaien en gedichten schrijven. Ze is verre familie van dichter Hugo Verriest en denkt dat hij het dichten met de genen heeft doorgegeven.

De periode waarin haar man ziek was, liet een grote indruk op haar na. Al op vrij jonge leeftijd werd Alzheimer bij hem vastgesteld. "Je weet pas hoe erg

het is, als je het allemaal meemaakt," zegt ze, "Hij kreeg stemmingsstoornissen waardoor hij veranderde van een lieve naar een boze man. Hij werd dan opgenomen in het rusthuis Sint-Bavo. Toen waren de woonzorgcentra helemaal anders." Ze herinnert zich nog goed dat hij een slaapkamer moest delen met een andere bewoner. Op een dag zag ze dat haar man het gebit van de andere bewoner in zijn mond had. Er was nog geen aparte leefruimte. De bewoners verbleven overdag in een grote gang met stoelen en tafels. Simonne ging dagelijks op bezoek bij haar man. Hij verbleef er vier jaar.



M

2/12

D

3/12

W

4/12

D

5/12

V

6/12

Z

7/12

Z

8/12

DECEMBER



**181**  
jaar

Annie en Robert waren buren en gingen vaak samen wandelen. Het was destijds immers de mode om op zondag samen een wandeling te maken. Toen Roberts nicht in het huwelijksbootje stapte, woonden Annie en Robert samen het huwelijksfeest bij. Daar sloeg de vonk over! In 1965 trad het koppel zelf in het huwelijk. Samen gingen ze vaak dansen. Het koppel was vroeger zelfstandig en had een florerende bouwonderneming. Robert startte die op toen hij 22 jaar oud was. Beiden zijn

erg trots op de bouw van hun eigen woning in de Tieltstraat. Daarnaast hadden ze een tweede verblijfplaats in De Panne waaraan ze goede herinneringen hebben. Verder gingen Robert en Annie graag op reis. Hun trip naar het Gardameer blijft hen nog steeds bij! Toen Annie nog thuis woonde, gingen ze vaak wandelen en fietsen. De opname van Annie in de residentie liet echter een grote indruk na op Robert. Hij komt vaak op bezoek en is erg trots op zijn vrouw.

## “ Wijze raad: goed werken en sparen voor de toekomst!

ROBERT (°1942) & ANNIE (°1941) – RESIDENTIE HARDOY, ARDOOIE

M	9/12	D	10/12	W	11/12	D	12/12	V	13/12	Z	14/12	Z	15/12

**DECEMBER**





91  
jaar

“ **Zelfs als er obstakels in de weg staan, moet je altijd trouw blijven aan je waarden en leren om terug te stuiteren. Het leven zal ons belonen.** ”

LILIANE (°1932) – RESIDENTIE AUGUSTIN, VORST

Liliane deelt enkele verhalen die haar fantastische levenslessen hebben bijgebracht. Ze heeft nooit haar studies kunnen afmaken. Haar vader was immers erg ziek en Liliane zorgde voor hem. Toen hij stierf, had ze geen diploma. Haar vriendin vertelde haar over modellenwerk en Liliane raakte al snel gepassioneerd voor dat vak. Ze greep haar kans! Al snel kon ze beginnen en liep ze voor veel verschillende merken. Omdat het erg vermoeiend was, omdat de merken

enorm veeleisend waren en omdat ze vele uren moest werken, moest Liliane vechten om van haar passie te kunnen leven. Maar zegt ze: “Als je van je werk houdt, moet je je niet laten neerhalen door negatieve opmerkingen en de gemeenheid van bepaalde mensen.” Ze adviseert om je te omringen met positieve, zorgzame en oprechte mensen. Ze vertelt ook dat haar werk haar geleerd heeft om zelfvertrouwen te hebben en zichzelf te accepteren.

**M**      **23/12**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

**D**      **24/12**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

**W**      **25/12**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

**D**      **26/12**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

**V**      **27/12**

.....  
.....  
.....  
.....  
.....

**Z**      **28/12**

.....  
.....  
.....

**Z**      **29/12**

.....  
.....

**M**      **30/12**

.....  
.....  
.....

**D**      **31/12**

.....  
.....

**DECEMBER**

## Wijsheid voor generaties.

Onze wereld lijkt soms tegen 100 kilometer per uur te draaien. Op die momenten bieden levenservaring en een breder perspectief houvast. Hoog tijd om te rade te gaan bij onze ouderen. Ontdek in 52 weken 52 levensverhalen: soms gewoon, soms buitengewoon, met momenten van liefde en van pijn, geluk en ongeluk, spijt en hoop. Deze 52 sterke en unieke verhalen, en de wijze raad die erin vervat zit, herinneren ons eraan dat hoop op een betere wereld altijd mogelijk is, als je gelooft in jezelf, als je je dromen koestert en je vasthoudt aan je eigen levenspad, als je de negativiteit en obstakels op je weg overwint. Deze intergenerationale uitwisseling, neergepend door onze medewerkers, zijn zonder twijfel van onschatbare waarde. Deze wijze woorden geven nog meer betekenis aan ons dagelijkse engagement en doen ons ook gewoon goed. Veel leesplezier!

### Deze kalender kwam tot stand dankzij de getuigenissen en medewerking van

Berthe Adams  
Patrick Blom  
Micheline Botte  
Marie-Anne Bouckaert  
Arlette Bultot  
Nicole Camino-Borderie  
Jean Clamot  
Liliane Debercq  
Laurette Decancq  
Roger Dehaen & Georgette De Block  
Maria de Jonge  
Janine Desrumaux  
Chris D'hondt  
Béatrice Dirix

Marie-Thérèse Doms  
Anna-Marie Elaut  
Louise Ernos  
Robert Faes  
Jean-Claude Frenay  
Odette Gombert  
Jean Grimérieux  
Gustawa  
Thierry Hautman  
Léona Holl  
Marie-José Hubert  
Geneviève Kalgout  
Viktor Kelkermans  
Robert Lanssens & Annie Claerhout

Jeanine Lauwers  
Marie-Jeanne Mariaul  
Christiane Marote  
Béatrice Martens  
Monique Mathijs  
Francine Matheys  
Willy Naets & Gusta Leys  
Jeanine Paul  
Annie Pierquin  
Jean-Pierre Pillaert  
Roger Renier  
Simonne Serneelen  
Maria Sneyers  
Herman Staelens

François Vandebussche & Paula Verschueren  
Isabelle Vandenhende  
Maria Vanhecke  
Nadine Vanmassenhove  
Chris Van Den Eynde  
Pierre Van Leeuw  
Yolande Van Vlemmeren  
Irène Varzak  
Simonne Verriest  
Robert Wauters & Micheline Detandt  
Oscar Willems & Jeanne Vandenbrande  
Chantal Winandy  
Alle medewerkers van Orpea

© 2023, Orpea Belgium nv en Pelckmans Uitgevers nv  
pelckmans.be  
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over de kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op [www.reprobel.be](http://www.reprobel.be).

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

ISBN 978 94 6310 697 9

pelckmans.be



facebook.com/pelckmans.be  
twitter.com/Pelckmans\_be  
instagram.com/pelckmans.be

pelckmans.be

ISBN 978-94-6310-697-9



9 789463 106979